

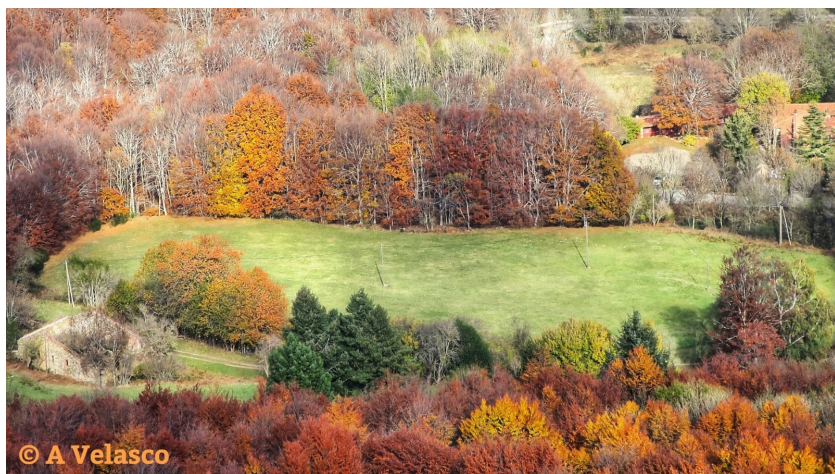
Vistes tardorenques de la vall de Santa Fe des del roc Perer

Fotografia: Antonio Velasco

el Tribunal Suprem va convertir en sentència definitiva el desembre de 2016. I és, des d'aquell moment, que el Parc Natural del Montseny veïé com la seva normativa d'empara legal retrocedia fins als límits i els supòsits previstos l'any 1977, data en què es va aprovar el primer Pla especial de protecció d'aquest massís. I a dia d'avui, un fet com aquest és ignorat o, si més no, silenciats pels gestors del Parc.

Així doncs, actualment es compleixen dos anys des que el Parc Natural del Montseny està patint un greu retrocés pel que fa a la seva protecció que, tot sigui dit, mai havia estat especialment efectiva. D'altra banda, malgrat les peticions reiterades de la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny i altres entitats conservacionistes, ni les Diputacions de Barcelona i Girona, ni la Generalitat, han demostrat cap interès per recuperar el Pla especial de protecció.

I com diu la dita, qui dia passa any empeny, i empenyem sense cap Pla especial de protecció adequat als temps actuals. Parlem de la fórmula jurídica que podria garantir de manera efectiva els valors ambientals, culturals, socials i econòmics que, històricament, han fet del Montseny el baluard i l'exemple d'una Catalunya interior, sigui

La vall de Santa Fe en plena tardor

Fotografia: Antonio Velasco

dit de passada, cada cop més oblidada o bé obligada a seguir els passos d'un litoral degradat i sempre debitor del sector terciari que tot ho fagocita.

Però el silenci de l'administració es contraposa amb l'agitació de promotors i inversors que, com a bons carronyaires, sempre esperen amatents les eventuais finestres d'oportunitat que es puguin presentar. I és, amb la finestra mig oberta, quan han aprofitat per fer profusió de projectes i plans de tipus extractiu, urbanístic i d'infraestructures -n'hem comptabilitzat fins a deu, en tres mesos-, que el marc legal anterior potser no hauria pogut impedir però, com a mínim, hauria frenat o condicionat.

En definitiva, aquesta situació d'autocomplaença de l'administració del Parc i de les autoritats ambientals està permetent que, a dia d'avui, puguin coincidir projectes nocius, com la construcció d'una carretera rural innecessària, en el mateix territori on s'està desenvolupant el projecte europeu de conservació LIFE Tritó del Montseny. Una carretera que es pretén justificar per una normativa que té més de 40 anys, amb regust de caduca i desfasada, però que, malauradament, la normativa de l'any 2008 també hauria permès o, si més no, no hauria impedit, fet que hem criticat manta vegades anteriorment.

És per aquest motiu que quan des de la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny exigim un nou Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge, no estem reclamant la recuperació íntegra del Pla del 2008, sinó que estem exigint la formulació d'un nou Pla especial, que s'adapti a la realitat del moment actual, i que ens permeti encarar amb força els reptes ambientals futurs pel bé de la preservació dels valors del Montseny.

Consell de redacció

